

Wtorek, 25 października 2016 r.

P8_TA(2016)0404

Prawa człowieka i migracja w państwach trzecich**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2016 r. w sprawie praw człowieka i migracji w państwach trzecich (2015/2316(INI))**

(2018/C 215/20)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka (PDPC) z 1948 r., w szczególności jej art. 13,
- uwzględniając Konwencję z 1951 r. dotyczącą statusu uchodźców oraz protokół dotyczący tego statusu,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r. i Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych z 1966 r. oraz protokoły do nich,
- uwzględniając Konwencję z 1954 r. dotyczącą statusu bezpaństwowców oraz Konwencję z 1961 r. o ograniczaniu bezpaństwowości,
- uwzględniając Międzynarodową konwencję z 1966 r. w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej,
- uwzględniając Konwencję z 1979 r. w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet i protokół do niej,
- uwzględniając Konwencję z 1984 r. w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania oraz protokół do niej,
- uwzględniając Konwencję o prawach dziecka z 1989 r. oraz protokoły do niej,
- uwzględniając Międzynarodową konwencję z 1990 r. o ochronie praw wszystkich pracowników migrujących i członków ich rodzin,
- uwzględniając Międzynarodową konwencję o ochronie wszystkich osób przed wymuszonym zaginięciem z 2006 r.,
- uwzględniając Konwencję o prawach osób niepełnosprawnych z 2006 r. oraz protokół do niej,
- uwzględniając sprawozdanie Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 3 sierpnia 2015 r. w sprawie propagowania i ochrony praw człowieka, w tym środków promowania praw człowieka w odniesieniu do migrantów,
- uwzględniając rezolucję w sprawie ochrony migrantów przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ dnia 18 grudnia 2014 r.,
- uwzględniając prace różnych mechanizmów międzynarodowych dotyczące praw człowieka, szczególnie różne sprawozdania specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. praw człowieka w odniesieniu do migrantów François Crépeau oraz innych specjalnych sprawozdawców, a także powszechny okresowy przegląd praw człowieka i prace innych organów traktatowych,
- uwzględniając prace i sprawozdania Biura Wysokiego Komisarza NZ ds. Praw Człowieka (OHCHR), w tym zalecane zasady i wytyczne dotyczące praw człowieka i granic międzynarodowych oraz sprawozdanie w sprawie sytuacji migrantów w państwach tranzytowych,
- uwzględniając wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka,

Wtorek, 25 października 2016 r.

- uwzględniając zasady z Dhaki dotyczące odpowiedzialnej rekrutacji i zatrudniania migrantów,
- uwzględniając art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając odnośne sprawozdania Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 listopada 2011 r. pt. „Globalne podejście do kwestii migracji i mobilności” (COM(2011)0743),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 maja 2015 r. pt. „Europejski program w zakresie migracji” (COM(2015)0240),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 października 2015 r. pt. „Zarządzanie kryzysem związanym z uchodźcami: stan realizacji działań priorytetowych w ramach Europejskiego programu w zakresie migracji” (COM(2015)0510),
- uwzględniając decyzję Komisji z dnia 20 października 2015 r. w sprawie utworzenia kryzysowego funduszu powierniczego Unii Europejskiej na rzecz stabilności oraz eliminowania przyczyn migracji nieuregulowanej i wysiedleń w Afryce (C(2015)7293),
- uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej w sprawie migracji z dni 25 i 26 czerwca 2015 r. oraz z dnia 15 października 2015 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Planu działania dotyczącego praw człowieka i demokracji 2015–2019, przyjęte w dniu 20 lipca 2015 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 9 listopada 2015 r. w sprawie środków na rzecz radzenia sobie z kryzysem uchodźczym i migracyjnym,
- uwzględniając deklarację polityczną i plan działania przyjęte podczas szczytu w Valletcie w dniach 11–12 listopada 2015 r.,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje dotyczące kwestii związanych z migracją, zwłaszcza rezolucje z dnia 17 grudnia 2014 r. w sprawie sytuacji w regionie Morza Śródziemnego oraz potrzeby opracowania całościowego podejścia UE do migracji⁽¹⁾, z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie ostatnich tragicznych wydarzeń na Morzu Śródziemnym oraz polityki UE w zakresie migracji i azylu⁽²⁾ oraz z dnia 12 kwietnia 2016 r. w sprawie sytuacji na Morzu Śródziemnym i potrzeby całościowego podejścia UE do problematyki migracji⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 września 2015 r. w sprawie wzmocnienia pozycji dziewcząt przez edukację w Unii Europejskiej⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2016 r. w sprawie sytuacji uchodźczyń i kobiet ubiegających się o azyl w UE⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2016 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi w stosunkach zewnętrznych UE⁽⁶⁾,
- uwzględniając deklarację końcową z drugiego szczytu przewodniczących Zgromadzenia Parlamentarnego Unii dla Śródziemnomorza na temat imigracji, azylu i praw człowieka w regionie Morza Śródziemnego, przyjętą dnia 11 maja 2015 r.⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2014 oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 12.8.2016, s. 18.

⁽²⁾ Dz.U. C 346 z 21.9.2016, s. 47.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0102.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0312.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0073.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0300.

⁽⁷⁾ http://apum.parlement.ma/Future_Meetings/Docs/IIISummit-of-Speakers_Lisbon-11MAY2015/DeclaracaoCimeira_EN.pdf

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0470.

Wtorek, 25 października 2016 r.

- uwzględniając rezolucję Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie migracji, praw człowieka i uchodźców ze względów humanitarnych ⁽¹⁾,
 - uwzględniając różne sprawozdania organizacji społeczeństwa obywatelskiego dotyczące sytuacji praw człowieka wśród migrantów,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinię Komisji Rozwoju (A8-0245/2016),
- A. mając na uwadze, że prawa człowieka są nieodłącznymi prawami wszystkich ludzi, bez jakichkolwiek rozróżnień;
 - B. mając na uwadze, że migracja jest zjawiskiem ogólnoswiatowym i wielowymiarowym, wywołanym przez wiele czynników, do których należą warunki ekonomiczne (w tym zmiany w dystrybucji bogactwa oraz w integracji gospodarczej na szczeblu regionalnym i światowym), warunki socjalne i polityczne, sytuacja w zakresie warunków pracy, przemocy i bezpieczeństwa, stopniowe pogarszanie się stanu środowiska i coraz poważniejsze klęski żywiołowe; mając na uwadze, że do zjawiska tego należy podejść w sposób spójny i wyważony, w perspektywie całościowej uwzględniającej jego wymiar ludzki, w tym jego pozytywny wpływ na rozwój demograficzny i gospodarczy;
 - C. mając na uwadze, że szlaki migracyjne są bardzo złożone i często występują w obrębie regionów oraz pomiędzy nimi, a według ONZ migracja międzynarodowa nasila się, pomimo światowego kryzysu gospodarczego; mając na uwadze, że obecnie prawie 244 mln osób jest uważanych za migrantów międzynarodowych;
 - D. mając na uwadze, że prawa zapisane w PDPC i w innych konwencjach międzynarodowych są powszechne i niepodzielne;
 - E. mając na uwadze, że migracja jest również owocem rosnącej globalizacji i współzależności rynków;
 - F. mając na uwadze, że różne czynniki warunkujące migrację zapowiadają jej skutki i zmuszają do opracowania odpowiedniej polityki;
 - G. mając na uwadze, że zmiany w przepływach migracyjnych, zwłaszcza w czasach kryzysu, mają istotne skutki gospodarcze, społeczne i polityczne, zarówno dla krajów pochodzenia migrantów, jak i dla krajów, do których migranci się udają;
 - H. mając na uwadze, że niezwykle istotne jest, aby istniały skuteczne mechanizmy monitorowania i kontrolowania wjazdów i wyjazdów cudzoziemców, a także analizy i przewidywania dotyczące wpływu migracji, ponieważ mogą służyć za podstawę do opracowania wszelkiej polityki zarządzania migracjami;
 - I. mając na uwadze, że czynniki powodujące migracje zróżnicowały się oraz że mogą być wielowymiarowe i opierać się na przesłankach ekonomicznych, środowiskowych, kulturalnych, politycznych, rodzinnych lub osobistych; mając na uwadze, że coraz więcej tych migrantów pada ofiarą przymusowych wysiedleń i potrzebuje szczególnej ochrony, ponieważ uciekają oni na przykład przed niestabilnością państw, konfliktami i prześladowaniami politycznymi lub religijnymi;
 - J. mając na uwadze, że coraz trudniej wprowadzić rozróżnienie między uchodźcami, osobami ubiegającymi się o azyl i migrantami, również dlatego że wiele krajów nie dysponuje odpowiednimi instrumentami oraz ramami prawnymi i instytucjonalnymi;

⁽¹⁾ Dz.U. C 179 z 18.5.2016, s. 40.

Wtorek, 25 października 2016 r.

- K. mając na uwadze, że władze państw tranzytowych i państw docelowych, a także władze ośrodków przyjmujących migrantów muszą być wyszkolone i przygotowane do zróżnicowanego i elastycznego traktowania migrantów i osób ubiegających się o azyl;
- L. mając na uwadze, że przepływy migracyjne nabrały charakteru globalnego i regionalnego oraz że przepływy migracyjne południe-południe, których 80 % odnotowuje się między krajami graniczącymi ze sobą, gdzie różnice w dochodach są niewielkie, przekraczają teraz nieco pod względem wielkości przepływy południe-północ;
- M. mając na uwadze, że Europa od zawsze jest miejscem docelowym, ale także miejscem, z którego pochodzą migranci; mając na uwadze, że oprócz współczesnej migracji dotyczącej wyższych warstw społecznych Europejczycy także migrowali za granicę ze względu na trudności gospodarcze, konflikty lub prześladowania polityczne; mając na uwadze, że trwający kryzys gospodarczy i finansowy doprowadził wielu Europejczyków do emigracji, w tym do wschodzących gospodarek z globalnego Południa;
- N. mając na uwadze, że kobiety i dzieci są coraz liczniejszą grupą wśród migrantów oraz że jest ich jeszcze więcej wśród uchodźców; mając na uwadze, że coraz więcej migrantów i uchodźców to ludzie z dyplomami oraz że w 2010 r. „drenaż mózgow” oszacowano na 59 mln; mając na uwadze, że Azja jest kontynentem, którego najbardziej to dotyczy, jednak to kontynent afrykański jest w najgorszej sytuacji, ponieważ tylko 4 % osób posiada tam dyplomy i 31 % z tych osób migruje⁽¹⁾;
- O. mając na uwadze, że według Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców niestabilność w pewnych regionach i konflikty spowodowały kryzys humanitarny, który dotyka ponad 65 mln uchodźców i osób przesiedlonych, zwłaszcza w krajach rozwijających się;
- P. mając na uwadze, że Biuro Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców odnotowuje co najmniej 10 mln bezpaństwowców;
- Q. mając na uwadze, że art. 13 Powszechnej deklaracji praw człowieka stanowi, iż każdy człowiek ma prawo do swobodnego poruszania się i wyboru miejsca zamieszkania w granicach każdego państwa, ale również prawo do opuszczenia jakiegokolwiek kraju, włączając w to swój własny, i powrócenia do swego kraju;
- R. mając na uwadze, że współpraca między państwami pochodzenia, tranzytu i państwami docelowymi oraz dzielenie się informacjami i dobrymi praktykami mają zasadnicze znaczenie dla zapobiegania nielegalnej migracji i handlowi ludźmi oraz dla zwalczania tych zjawisk, ponieważ pozwalają określić wspólne interesy i obawy;
- S. mając na uwadze, że całościowe podejście do migracji musi sprostać światowym wyzwaniom w zakresie rozwoju, pokoju na świecie, praw człowieka i zmiany klimatu, ze szczególnym uwzględnieniem poprawy warunków humanitarnych w krajach pochodzenia, aby umożliwić ludności lokalnej życie na bezpieczniejszych obszarach;
- T. mając na uwadze prawa uchodźców określone w konwencji genewskiej i w protokołach do niej;
- U. mając na uwadze, że w licznych obozach dla uchodźców na Bliskim Wschodzie i w Afryce pogarszają się warunki życiowe, w tym jeśli chodzi o opiekę zdrowotną, oraz często nie zapewnia się uchodźcom bezpieczeństwa, w szczególności osobom w najgorszej sytuacji, czyli kobietom i dzieciom;
- V. mając na uwadze, że według Banku Światowego przekazy pieniężne migrantów międzynarodowych wynosiły ponad 550 mld USD w 2013 r., z czego 414 mld USD przekazano do krajów rozwijających się;

⁽¹⁾ Sprawozdanie ONZ w sprawie międzynarodowej migracji za 2015 r., dostępne pod linkiem: http://www.un.org/en/development/desa/population/migration/publications/migrationreport/docs/MigrationReport2015_Highlights.pdf

Wtorek, 25 października 2016 r.

- W. mając na uwadze, że poziom ksenofobii, dyskryminacji i przemocy, której celem są migranci, nastroje antyimigranckie, mowa nienawiści i przestępstwa z nienawiści znacznie wzrosły w krajach AKP;
- X. mając na uwadze, że konkretna, dobrze zorganizowana i odpowiednia strategia w zakresie migracji jest szansą dla pojedynczych osób i całych państw; mając na uwadze, że takiej strategii musi przewodzić zasada zwalczania ubóstwa, promowania zrównoważonego rozwoju oraz przestrzegania praw i poszanowania godności migrantów i uchodźców; mając na uwadze, że strategia ta musi być oparta na ścisłej współpracy między państwami pochodzenia, tranzytu i państwami docelowymi;
- Y. mając na uwadze, że migracja jest istotnym dynamicznym elementem przeciwdziałającym kryzysowi demograficznemu i zmniejszeniu odsetka ludności w wieku produkcyjnym w niektórych państwach;
- Z. mając na uwadze, że trudno oszacować liczbę migrantów o nieuregulowanym statusie, co nie ułatwia wprowadzania wskaźników dotyczących ich warunków życia i pracy, podczas gdy to oni najbardziej potrzebują ochrony, ponieważ nie posiadając statusu i uznania prawnego są szczególnie narażeni na wyzysk i wykorzystywanie oraz odmowę najbardziej podstawowych praw człowieka;
- AA. mając na uwadze, że międzynarodowa migracja może być wykorzystana jako narzędzie do zaspokojenia konkretnych braków na rynku pracy;
- AB. mając na uwadze, że migranci przyczyniają się do zwiększenia różnorodności i bogactwa kulturowego państw przyjmujących; mając na uwadze, że aby tak się stało, migranci muszą być w pełni zintegrowani ze społeczeństwami przyjmującymi, aby mogły one wykorzystać ich potencjał gospodarczy, społeczny i kulturowy; mając na uwadze, że niezwykle istotne jest, aby decydenci polityczni informowali opinię publiczną o pozytywnym wpływie migrantów na społeczeństwo z punktu widzenia gospodarczego, kulturowego i społecznego, co zapobiegnie ksenofobicznym i dyskryminacyjnym postawom;
- AC. mając na uwadze, że odpowiednia polityka przyjmowania i integracji pozwala uniknąć nasilenia lub utrwalenia się skutków traumatycznych wydarzeń, jakie przeżyli migranci;
- AD. mając na uwadze, że rozwój społeczno-kulturalny jest możliwy tylko dzięki integracji i że wymaga to poważnego zaangażowania ze strony migrantów, którzy muszą chcieć przystosować się do społeczeństwa przyjmującego, niekoniecznie rezygnując z ojczystej tożsamości kulturowej, a także zaangażowania ze strony instytucji i wspólnot państwa przyjmującego, które muszą być przygotowane na przyjęcie migrantów i zaspokojenie ich potrzeb;

Wyzwania i zagrożenia związane z poszanowaniem praw migrantów

1. wyraża solidarność z osobami, które są zmuszone do opuszczenia swojego kraju z powodu m. in. konfliktów, prześladowań, naruszenia praw człowieka i skrajnego ubóstwa; wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu poważnego łamania praw człowieka, jakie dotyka wielu migrantów w wielu krajach tranzytu lub krajach docelowych; podkreśla, że trzeba szanować godność migrantów i przestrzegać przysługujących im praw człowieka;
2. podkreśla, że Unia i jej państwa członkowskie muszą dawać dobry przykład w zakresie propagowania i ochrony praw człowieka w odniesieniu do migrantów, zwłaszcza w obrębie swoich granic państwowych, aby zachować wiarygodność w dyskusjach dotyczących migracji i praw człowieka w państwach trzecich;
3. przypomina, że większość uchodźców i migrantów na świecie jest przyjmowanych przez kraje rozwijające się; uznaje wysiłki państw trzecich w zakresie przyjmowania migrantów i uchodźców; podkreśla, że systemy wsparcia w tych krajach są poddawane krytycznej presji, co może poważnie zagrażać ochronie coraz większej liczby przesiedlonej ludności;

Wtorek, 25 października 2016 r.

4. przypomina, że „każdy człowiek ma prawo opuścić jakikolwiek kraj, włączając w to swój własny” oraz „powrócić do swego kraju”⁽¹⁾; podkreśla, że sytuacja społeczna i narodowość danej osoby nie powinny w żadnym wypadku kwestionować tego prawa oraz że każdy człowiek ma prawo do dokonywania wyboru dotyczącego migracji z zachowaniem godności; wzywa wszystkie rządy, by zajęły się lukami w ochronie praw człowieka, które napotyka migranci; wzywa rządy i parlamenty narodowe do uchYLENIA represyjnych systemów prawnych kryminalizujących migrację i do wdrożenia krótko-, średnio- i długoterminowych rozwiązań, aby zapewnić bezpieczeństwo migrantów; potępia przypadki ograniczania lub zakazywania opuszczania terytorium i powrotu w niektórych państwach oraz wskazuje na wpływ bezpaństwowości na dostęp do praw;
5. odnotowuje, że rosnącą liczbę uchodźców na całym świecie przesłania jeszcze większa liczba osób wewnętrznie przesiedlonych; podkreśla, że osoby przesiedlone nie powinny być dyskryminowane przez sam fakt, że szukają schronienia bez przekraczania granic międzynarodowych, i dlatego podkreśla, że trzeba szanować ich prawa, w tym dostęp do zdrowia i edukacji;
6. przypomina o znaczeniu identyfikowania bezpaństwowców w celu zapewnienia im ochrony na mocy prawa międzynarodowego; w związku z tym wzywa państwa, aby wprowadziły procedury stwierdzania statusu bezpaństwowca oraz dzieliły się dobrymi praktykami, również w kwestii prawa i praktyk w zakresie zapobiegania mnożeniu się przypadków bezpaństwowości wśród dzieci;
7. zwraca uwagę na utrzymującą się konieczność uwzględnienia przez UE bezpaństwowości w polityce zagranicznej, zwłaszcza że bezpaństwowość jest głównym powodem przymusowych wysiedleń; przypomina o przyjętym w strategicznych ramach i planie działania Unii Europejskiej w dziedzinie praw człowieka i demokracji opublikowanych w 2012 r. zobowiązaniu do „opracowania wspólnych ram dla Komisji i ESDZ umożliwiających omawianie kwestii bezpaństwowości i arbitralnych zatrzymań migrantów z państw trzecich”;
8. wyraża zaniepokojenie faktem, że migranci i uchodźcy padają ofiarami arbitralnych zatrzymań oraz złego traktowania, i przypomina, że do pozbawienia wolności dochodzić może wyłącznie, gdy jest to absolutnie niezbędne, i że w każdym przypadku trzeba zagwarantować odpowiednie środki ochrony, w tym dostęp do właściwych procedur sądowych;
9. apeluje do państw o uznanie, że na mocy prawa międzynarodowego mają one zobowiązania wobec azylu i migracji, i o ustanawianie takich przepisów krajowych, jakie są niezbędne do skutecznej realizacji tych zobowiązań, co obejmuje możliwość zwrócenia się o ochronę międzynarodową; domaga się, aby w tych przepisach uwzględniono stopień i charakter prześladowania i dyskryminacji, jakich doświadczyli migranci;
10. przypomina, że migranci mają prawo do tego, by nie wysyłano ich do krajów, w których istnieje ryzyko brutalnego traktowania i tortur; podkreśla, że wydalenia zbiorowe i odsyłanie są zabronione na mocy prawa międzynarodowego; wyraża zaniepokojenie w związku ze sposobem traktowania migrantów, którzy są zwracani do kraju pochodzenia lub do państwa trzeciego bez odpowiednich informacji zwrotnych odnośnie do ich sytuacji, oraz w każdym przypadku apeluje o uwzględnianie trudności, jakie napotykają, gdy powracają do tych krajów;
11. proponuje, aby utworzyć programy reintegracji dla migrantów, którzy powracają do swojego kraju pochodzenia;
12. podkreśla znaczenie poszanowania praw migrantów, niezależnie od ich statusu, do dostępu do wymiaru sprawiedliwości i skutecznych środków odwoławczych bez lęku, że zostaną zadenuncjowani służbom imigracyjnym, zatrzymani i deportowani; wyraża zaniepokojenie z powodu braku w wielu krajach mechanizmów kontroli i nadzoru nad procedurami związanymi z łamaniem praw migrantów oraz braku gwarancji jakości, jeśli chodzi o informacje i wsparcie prawne zapewniane migrantom i ubiegającym się o azyl; zaleca, aby pracownicy odpowiedzialni za sprawy azylowe, a także pracownicy ośrodków recepcyjnych i inni pracownicy oraz pracownicy socjalni nawiązujący kontakt z osobami starającymi się o ochronę międzynarodową byli odpowiednio przeszkoleni, aby uwzględniać ogólne i osobiste okoliczności oraz aspekt płci we wnioskach o przyznanie ochrony;
13. wzywa ponadto Komisję Europejską i ESDZ do zwiększenia wymiany dobrych praktyk z państwami trzecimi, zwłaszcza w zakresie szkoleń dla pracowników niosących pomoc dotyczących skuteczniejszej identyfikacji poszczególnych cech, pochodzenia i doświadczeń migrantów, zwłaszcza tych w najtrudniejszej sytuacji, tak aby lepiej chronić migrantów i pomagać im stosownie do potrzeb;

⁽¹⁾ Art. 13 ust. 2 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka (PDPC).

Wtorek, 25 października 2016 r.

14. podkreśla, że koncepcja bezpiecznych krajów i bezpiecznych krajów pochodzenia nie powinna uniemożliwiać indywidualnych ocen wniosków o azyl; domaga się, aby we wszystkich okolicznościach określać migrantów potrzebujących ochrony międzynarodowej i uwzględniać składane przez nich wnioski, nalega, aby korzystali oni z odpowiednich gwarancji w zakresie zasady non-refoulement i mieli dostęp do mechanizmu składania skarg;

15. zwraca uwagę na przemoc fizyczną i psychiczną oraz na konieczność uznania szczególnych form przemocy i prześladowań, których ofiarami padają kobiety i dzieci będące migrantami, jak handel ludźmi, wymuszone zaginięcia, niegodziwe traktowanie w celach seksualnych, okaleczenia narządów płciowych, wczesne i przymusowe małżeństwo, przemoc domowa, niewolnictwo, zbrodnie honorowe oraz dyskryminacja na tle seksualnym; zwraca uwagę na bezprecedensową, stale rosnącą liczbę ofiar przemocy uwarunkowanej płcią oraz stosowania gwałtu, również jako narzędzia wojny;

16. wyraża zaniepokojenie z powodu rekrutacji dzieci do ugrupowań zbrojnych; kładzie nacisk na konieczność promowania polityki na rzecz ich rozbrojenia, ich rehabilitacji i ponownej integracji;

17. podkreśla, że odseparowanie od rodzin, w tym na skutek umieszczenia w ośrodku detencyjnym, naraża kobiety i dzieci na zwiększone ryzyko;

18. przypomina, że w szczególnie trudnej sytuacji są kobiety i dziewczęta pozbawione opieki, kobiety będące głowami rodzin, kobiety ciężarne, osoby niepełnosprawne i osoby w podeszłym wieku; przypomina, że dziewczęta uciekające przed konfliktami i prześladowaniem w większym stopniu zagrożone są zawarciem wymuszonego, przedwczesnego małżeństwa, przedwczesnym wydawaniem na świat dzieci, a także narażone są na gwałty, nadużycia seksualne i fizyczne oraz prostytucję, również gdy dotrą one do tzw. bezpiecznych miejsc; w związku z tym wzywa do specjalnego chronienia i świadczenia specjalistycznej pomocy tym kobietom podczas ich pobytu w ośrodkach dla uchodźców, zwłaszcza w zakresie opieki zdrowotnej;

19. zaleca uwzględnienie kwestii płci w polityce migracyjnej, również aby zapobiegać handlowi ludźmi i wszelkim formom przemocy i dyskryminacji wobec kobiet oraz karać takie praktyki; wzywa do pełnego urzeczywistnienia de iure i de facto równości, ponieważ jest to kluczowy element w zapobieganiu takim aktom przemocy z myślą o ułatwieniu autonomii i niezależności kobiet;

20. jest zaniepokojony z powodu licznych raportów i świadectw, które wyciągają na światło dzienne nasilenie przemocy w stosunku do dzieci migrantów, włącznie z torturami i przetrzymywaniem, a także zaginięciami; podkreśla, że zgodnie z opinią Komitetu ONZ ds. praw dziecka zatrzymanie dzieci wyłącznie na podstawie statusu imigracyjnego ich lub ich rodziców łamie prawa dzieci i nigdy nie jest w ich najlepszym interesie;

21. przypomina, że dzieci migranci znajdują się w wyjątkowo niekorzystnej sytuacji, w szczególności jeśli nie towarzyszą im dorośli, oraz mają prawo do specjalnej ochrony dyktowanej nadrzędnym interesem dziecka, zgodnie z zasadami prawa międzynarodowego; podkreśla konieczność włączenia kwestii nieletnich pozbawionych opieki do współpracy na rzecz rozwoju z myślą o wspieraniu ich integracji w krajach, w których przebywają, zwłaszcza dzięki dostępowi do edukacji i opieki zdrowotnej, oraz o zapobieganiu ryzyku przemocy, niegodziwego traktowania, wykorzystywania i zaniedbywania;

22. wyraża zaniepokojenie trudnościami napotykanymi przy rejestrowaniu dzieci urodzonych poza ich krajem pochodzenia, co może zwiększać ryzyko bezpaństwowości; apeluje w związku z tym, aby można było rejestrować narodziny takich dzieci, niezależnie od statusu imigracyjnego ich rodziców;

23. wzywa Unię do ścisłej współpracy z UNICEF-em, Biurem UNHCR i wszystkimi właściwymi organizacjami i instytucjami międzynarodowymi, aby dołożyć wszelkich starań w celu zwiększenia zdolności w zakresie ochrony dzieci migrantów i ich rodzin, niezależnie od ich statusu imigracyjnego i przez cały okres przebywania na uchodźstwie, poprzez finansowanie programów ochrony, zwłaszcza w zakresie placówek oświatowych i opieki zdrowotnej, udostępnianie specjalnych przestrzeni dla dzieci i wsparcia psychologicznego, zapewnianie stwierdzania powiązań rodzinnych i łączenia dzieci podróżujących bez opiekunów lub odseparowanych od swoich rodzin oraz poprzez stosowanie zasad niedyskryminacji, niekryminalizacji, niezatrzymywania, non-refoulement, niestosowania nienależnych kar, łączenia rodzin, ochrony fizycznej i prawnej oraz prawa do tożsamości;

Wtorek, 25 października 2016 r.

24. przypomina, że sieci kryminalne wykorzystują brak legalnych szlaków migracyjnych, niestabilność regionalną i konflikty oraz trudną sytuację kobiet, dziewcząt i dzieci próbujących ucieczki, aby wyzyskiwać je poprzez handel ludźmi i eksploatację seksualną;
25. zwraca uwagę na szczególne formy przemocy i prześladowań, których ofiarami padają migranci LGBTI; apeluje o wsparcie dla wprowadzania specjalnych społeczno-prawnych mechanizmów ochrony dla migrantów i osób ubiegających się o azyl ze społeczności LGBTI, aby zagwarantować uwzględnienie ich słabszej pozycji i dopilnować, by ich wnioski o ochronę były starannie rozpatrywane, nawet w postępowaniu odwoławczym;
26. przypomina, że prawa gospodarcze, społeczne i kulturalne, a zwłaszcza prawo do zdrowia, edukacji i mieszkania, to prawa człowieka, do których dostęp trzeba zapewnić wszystkim migrantom, w szczególności dzieciom, niezależnie od ich statusu imigracyjnego;
27. wyraża zaniepokojenie naruszeniami prawa pracy i wykorzystywaniem migrantów; uznaje, że kształcenie, możliwości zawodowe i łączenie rodzin to ważne elementy procesu integracji; nalega na konieczność zwalczania wszelkich form przymusowej pracy migrantów i potępia zwłaszcza wszelkie formy wykorzystywania dzieci;
28. wyraża zaniepokojenie z powodu praktyk dyskryminacyjnych, które zbyt często dotyczą niektóre mniejszości społeczno-kulturowe, językowe i religijne oraz przyczyniają się do braku równości w dostępie do praw migrantów;
29. apeluje do państw przyjmujących, aby chroniły prawo dostępu migrantek do usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego;
30. zwraca uwagę, że należy unikać tworzenia odizolowanych dzielnic dla migrantów, a promować integrację i korzystanie z wszystkich możliwości, jakie oferuje życie w społeczeństwie;
31. uważa, że prawo do edukacji i prawo do podejmowania pracy pozwalają migrantom usamodzielnić się i sprzyjają ich integracji, podobnie jak prawo do życia w rodzinie i do łączenia rodzin; zwraca uwagę na znaczenie zapewnienia ochrony socjalnej pracownikom migrującym i ich rodzinom; zauważa, że skuteczna integracja migrantów musi się opierać na wnikliwej ocenie rynku pracy i jego przyszłego potencjału, lepszej ochronie praw człowieka i praw pracowniczych pracowników migrujących oraz stałym dialogu z podmiotami na rynku pracy;
32. wskazuje, że nauka języka państwa przyjmującego może znacząco poprawić jakość życia migrantów, a także ich niezależność ekonomiczną i kulturową, oraz ułatwić zdobywanie informacji o prawach i obowiązkach w społeczeństwie przyjmującym; uważa, że naukę języków muszą zagwarantować władze państwa przyjmującego; zaleca włączenie migrantów do wszystkich procesów podejmowania decyzji społecznych i politycznych;
33. uważa, że dostęp do zatrudnienia, szkolenia i do statusu niezależnego ma kluczowe znaczenie dla integracji i wzmacniania pozycji migrantek; wzywa do nasilenia działań w tym względzie w przypadku migrantek, które najczęściej są niedostatecznie reprezentowane, aby przezwyciężyć większe przeszkody w ich integracji i wzmacnianiu ich pozycji;
34. przypomina, że państwa przyjmujące muszą propagować wzmacnianie pozycji migrantów, głównie migrantek, umożliwiając im zdobywanie wiedzy i niezbędnych umiejętności społecznych, w szczególności tych związanych ze szkoleniami zawodowymi i nauką języka, z myślą o ich zastosowaniu w ramach integracji społeczno-kulturowej;
35. uważa, że wszyscy pracownicy powinni otrzymywać umowę w zrozumiałym dla nich języku i być chronieni przed umowami zastępczymi; podkreśla, że umowy dwustronne między krajami pochodzenia i krajami docelowymi powinny wzmacniać ochronę praw człowieka;
36. uważa za istotne stworzenie spójnych i globalnych krajowych migracyjnych strategii politycznych uwzględniających problematykę płci i wszystkie etapy procesu migracyjnego, koordynowanych na szczeblu rządowym i opracowywanych w ramach szeroko zakrojonych konsultacji z krajowymi instytucjami praw człowieka, sektorem prywatnym, organizacjami pracodawców i pracowników, społeczeństwem obywatelskim i samymi migrantami oraz przy wsparciu organizacji międzynarodowych;

Wtorek, 25 października 2016 r.

37. przypomina, że wszyscy mają prawo do bezpiecznych i sprawiedliwych warunków pracy oraz do pełnego poszanowania praw pracownika zgodnie z normami i międzynarodowymi instrumentami w zakresie praw człowieka i podstawowymi konwencjami Międzynarodowej Organizacji Pracy;

38. podkreśla, że niepewne stanowiska pracy, zazwyczaj przeznaczone dla migrantów w państwach przyjmujących, głównie dla migrantek, pogarszają ich i tak już trudną sytuację; przypomina, że wyzysk pracowników jest często następstwem handlu ludźmi i przemytu ludzi, lecz może mieć miejsce nawet tam, gdzie ten proceder nie występuje; w tym względzie wyraża zaniepokojenie z powodu bezkarności, jaką cieszą się liczni pracodawcy w państwach przyjmujących, choć są oni odpowiedzialni za łamanie międzynarodowych norm prawa pracy w stosunku do pracowników będących migrantami; wyraża zaniepokojenie w związku z tym, że przepisy dotyczące prawa pracy w niektórych krajach dopuszczają praktyki naruszające normy międzynarodowe; uważa, że walka z wyzyskiem pracowników musi ostatecznie być prowadzona dwutorowo: z jednej strony musi służyć skutecznemu ściganiu pracodawców, a z drugiej – ochronie ofiar tego wyzysku;

39. zwraca uwagę na konieczność uznawania kwalifikacji zdobytych przez migrantów w państwach, z których pochodzą, jako sposobu na ułatwienie im niezależności i integracji społecznej w różnych warstwach społeczeństwa, zwłaszcza na rynku pracy; podkreśla konieczność uznania prawa wszystkich migrantów, w tym osób o nieuregulowanym statusie, do tworzenia organizacji broniących praw pracowniczych i przystępowania do nich, w tym związków zawodowych, a także konieczność uznawania tych struktur;

40. zachęca przedsiębiorstwa do wdrażania wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka, aby ich działalność nie wywierała szkodliwego wpływu na prawa człowieka, a ponadto wzywa do zaradzenia takiemu wpływowi w przypadku jego wystąpienia oraz dążenia do zapobiegania wszelkiemu niepożądanemu wpływowi na prawa człowieka, który jest bezpośrednio związany z działalnością tych przedsiębiorstw, lub do łagodzenia tego wpływu;

41. wzywa Unię, by kontynuowała wspólne działania dyplomatyczne wraz ze Stanami Zjednoczonymi i innymi partnerami międzynarodowymi mające na celu aktywną współpracę z państwami trzecimi z myślą o zaspokojeniu pilnej potrzeby przyjęcia wspólnej strategii w związku z obecnym światowym problemem migracji;

42. pilnie wzywa Wysoką Przedstawiciel Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa do dołożenia wszelkich konkretnych starań niezbędnych, aby doprowadzić do skutecznego i efektywnego zaangażowania zainteresowanych krajów trzecich;

43. podkreśla, że UE powinna zintensyfikować swoją politykę zagraniczną, tak aby zapewnić pokój i stabilizację na obszarach, gdzie wojna i konflikt wywołują ogromne fale migracji do Unii Europejskiej;

44. przypomina, że Unia Europejska i jej państwa członkowskie mają obowiązek podejmowania pozytywnych działań w celu eliminowania źródłowych przyczyn kryzysów, które prowadzą do tych masowych zjawisk migracyjnych;

45. wzywa do poprawy warunków humanitarnych w krajach pochodzenia i tranzytu w celu umożliwienia społeczności lokalnej i uchodźcom życia na bezpieczniejszych obszarach;

46. apeluje do stron konfliktu, aby zaprzestały ataków na ludność cywilną, chroniły ją oraz umożliwiły jej bezpieczne opuszczenie terenów ogarniętych przemocą lub uzyskanie pomocy od organizacji humanitarnych;

47. podkreśla wpływ ISIS i jego ewolucji na masowy napływ zarówno osób zgodnie z prawem ubiegających się o azyl, jak i nielegalnych migrantów; przyznaje, że strategie polityczne na rzecz bezpieczeństwa i zwalczania terroryzmu odgrywają kluczową rolę w eliminowaniu podstawowych przyczyn migracji;

48. powtarza niedawne oświadczenie Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców, zgodnie z którym wielu migrantów jest ofiarą terroryzmu i poważnego łamania praw człowieka, a zatem uchodźców tych należy odpowiednio traktować;

Wtorek, 25 października 2016 r.

49. przypomina, że programy przesiedleń pod auspicjami Biura UNHCR to pożyteczne narzędzie uporządkowanego zarządzania napływami osób potrzebujących ochrony międzynarodowej w różnych państwach świata; podkreśla, że jeżeli nie da się zastosować przesiedlenia, należy zachęcić wszystkie państwa, by opracowały i realizowały programy przyjmowania ze względów humanitarnych lub przynajmniej stworzyły warunki umożliwiające uchodźcom pozostanie w pobliżu ich krajów pochodzenia;

50. odnotowuje rosnące potrzeby i ciągły brak środków na pomoc humanitarną wysyłaną do krajów znajdujących się w pobliżu Syrii, co doprowadziło zwłaszcza do zmniejszenia racji żywnościowych dla uchodźców w ramach Światowego Programu Żywnościowego; zwraca się do państw członkowskich ONZ oraz do Unii Europejskiej i jej państw członkowskich o wypełnienie przynajmniej zobowiązań finansowych; podkreśla znaczenie skoncentrowania ich pomocy dla uchodźców w tych krajach na udostępnianiu środków utrzymania, bezpieczeństwie uchodźców, ich dostępie do praw podstawowych, zwłaszcza do opieki zdrowotnej i edukacji, w ścisłej współpracy z Biurem UNHCR, Światowym Programem Żywnościowym i właściwymi organizacjami;

51. przypomina, że migracja i rozwój są ze sobą powiązane i że współpraca na rzecz rozwoju w dziedzinie edukacji, opieki zdrowotnej, prawa pracy, ograniczania ubóstwa, praw człowieka, demokratyzacji i odbudowy pokonfliktowej oraz zwalczania nierówności, konsekwencji zmiany klimatu i korupcji jest kluczowym instrumentem zapobiegania przymusowej migracji; stwierdza, że masowy wykup gruntów rolnych i zasobów może mieć istotny wpływ na kryzysy humanitarne oraz że kryzysy społeczne, polityczne i humanitarne mogą skłaniać ludzi do migracji; uważa, że migracja jest uznawana na całym świecie za potężne narzędzie zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu;

52. wzywa UE i społeczność międzynarodową do wskazania konkretnych działań, które rządy mogą podjąć, aby zwiększyć potencjał legalnej migracji jako czynnika rozwoju; podkreśla, że wymagane jest przywództwo polityczne i szerokie działania propagujące, zwłaszcza w krajach docelowych, aby zwalczać ksenofobię i ułatwiać integrację społeczną migrantów;

53. jest zdania, że migrację powodują pewne podstawowe przyczyny (zwłaszcza czynniki gospodarcze, polityczne, społeczne i środowiskowe); uważa, że w ramach pomocy rozwojowej należy skutecznie zająć się tymi przyczynami poprzez poprawę budowania zdolności, wspieranie rozstrzygania konfliktów i promowanie przestrzegania praw człowieka; podkreśla, że przyczyny te są powiązane z coraz liczniejszymi konfliktami i wojnami, z przypadkami łamania praw człowieka oraz z brakiem dobrego zarządzania;

54. podkreśla jak ważne jest, aby zarządzano migracjami w ramach współpracy regionalnej i lokalnej z udziałem społeczeństwa obywatelskiego;

Podejście oparte na poszanowaniu praw człowieka

55. wzywa wszystkie podmioty zaangażowane w kształtowanie polityki i procesy decyzyjne dotyczące azylu i migracji, by nie dopuszczały do łączenia definicji migrantów i uchodźców; przypomina o konieczności zwrócenia szczególnej uwagi na uchodźców uciekających przed konfliktami czy prześladowaniami i podlegających w związku z tym prawu azylowemu tak długo, jak długo nie mogą wrócić do kraju pochodzenia; przypomina, że większość uchodźców znajduje schronienie w krajach i regionach sąsiadujących z ich krajem pochodzenia; uważa w związku z tym, że należy przyjąć wobec nich podejście całościowe w ramach polityki zewnętrznej Unii;

56. zwraca się do państw o ratyfikowanie wszystkich traktatów i konwencji międzynarodowych dotyczących praw człowieka i o stosowanie norm dotyczących praw migrantów, które znajdują się w wielu instrumentach prawnych, w tym w podstawowych międzynarodowych instrumentach w zakresie praw człowieka, jak i w innych instrumentach dotyczących kwestii związanych z migracją, jak Konwencji ONZ z 1951 r. dotycząca statusu uchodźców i protokoły do niej oraz Międzynarodowa konwencja o ochronie praw wszystkich pracowników migrujących i członków ich rodzin; w związku z tym uważa, że nieratyfikowanie przez państwa członkowskie Unii tej drugiej konwencji szkodzi polityce Unii w dziedzinie praw człowieka i jej deklarowanemu zaangażowaniu na rzecz niepodzielności tych praw;

Wtorek, 25 października 2016 r.

57. przypomina, że otwarcie bezpiecznych i legalnych szlaków migracyjnych stanowi najlepszy sposób zapobiegania handlowi ludźmi i przemytowi ludzi oraz że strategie rozwoju muszą uznawać migrację i mobilność za siłę napędzającą rozwój państwa przyjmującego oraz państwa pochodzenia dzięki przekazom pieniężnym i inwestycjom; zwraca się w związku z tym do Unii i najbardziej rozwiniętych państw trzecich o współpracę na rzecz otworzenia legalnych szlaków migracyjnych, biorąc przykład z dobrych praktyk stosowanych przez niektóre państwa, w szczególności z myślą o sprzyjaniu łączeniu rodzin i mobilności, w tym z przyczyn ekonomicznych, i to na wszystkich poziomach kompetencji, w tym dla migrantów najmniej wykwalifikowanych, aby zwalczać nielegalne zatrudnienie;

58. z zadowoleniem przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące migrantów, osób ubiegających się o azyl, przesiedleńców i bezpaństwowców, zawarte w Europejskim Instrumencie na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka 2014–2020; wzywa Komisję, by nadal uznawała ochronę i promowanie praw migrantów za priorytet w czasie śródkresowego przeglądu tego instrumentu w latach 2017–2018; zwraca się do ESDZ i państw członkowskich o wywiązanie się z zobowiązań podjętych w ramach planu działania UE na rzecz praw człowieka i demokracji przyjętego w lipcu 2015 r. oraz uwzględnienie i poprawę gwarancji praw człowieka we wszystkich porozumieniach, procesach i programach z państwami trzecimi związanych z migracją; uważa, że wszelkim porozumieniom i programom powinna również towarzyszyć niezależna ocena w dziedzinie praw człowieka tam, gdzie jest to możliwe, oraz powinny one być poddawane okresowym przeglądom; zaleca opracowanie i realizację kampanii komunikacyjnych i uświadamiających na temat szans, jakie migracja i migranci mogą stworzyć społeczeństwu w krajach pochodzenia i w krajach przyjmujących; przypomina w związku z tym, że Europejski Instrument na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka powinien kontynuować finansowanie projektów mających na celu wspieranie walki z rasizmem, dyskryminacją, ksenofobią i innymi formami nietolerancji, w tym nietolerancji religijnej;

59. wzywa Unię do przyjęcia specjalnych wytycznych w zakresie praw migrantów, w uzupełnieniu do jej wytycznych dotyczących praw człowieka, oraz do przeprowadzenia zgodnie z tymi wytycznymi ocen skutków i do utworzenia mechanizmów monitorowania strategii politycznych w zakresie rozwoju i migracji, aby zagwarantować skuteczność publicznych strategii politycznych dotyczących migrantów; podkreśla znaczenie włączania kwestii poszanowania praw człowieka do wszystkich strategii politycznych związanych z migracją w stosunkach zewnętrznych Unii, ze szczególnym uwzględnieniem spraw zagranicznych, rozwoju i pomocy humanitarnej; przypomina o konieczności przestrzegania praw człowieka we wszystkich zewnętrznych strategiach politycznych Unii, zwłaszcza w polityce dotyczącej handlu, rozwoju, środowiska i migracji, a także o konieczności realizowania celów wymienionych w art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej oraz włączania klauzul dotyczących praw człowieka do wszystkich umów zawieranych przez Unię, w tym umów handlowych; w związku z tym wzywa, by wszelka współpraca w dziedzinie migracji z państwami trzecimi zakładała ocenę ich systemów wsparcia dla migrantów i osób ubiegających się o azyl, pomocy, jaką przeznaczają one dla uchodźców oraz ich zdolności i woli zwalczania procederu handlu ludźmi i przemytu ludzi; wzywa UE i jej państwa członkowskie, by zbliżyły się do krajów, takich jak Kanada, które wdrażają skuteczną politykę przesiedleń; podkreśla, że żadna strategia polityczna w tej dziedzinie nie może być realizowana kosztem polityki pomocy rozwojowej;

60. zachęca, by swoboda przemieszczania się oraz prawo do edukacji, zdrowia i pracy były włączane jako priorytety tematyczne do instrumentów finansowania współpracy zewnętrznej Unii, oraz apeluje o wspieranie krajów rozwijających się, aby mogły przyjmować długoterminowe strategie polityczne zapewniające poszanowanie tych praw; zwraca się do Komisji i ESDZ o zwrócenie szczególnej uwagi na prawa migrantów w ramach strategii dotyczących praw człowieka, skierowanych do poszczególnych krajów;

61. wyraża pragnienie, aby prawa migrantów i uchodźców były wpisywane, jako osobny punkt, do porządku dziennego dialogu Unii z odpowiednimi państwami trzecimi oraz by nadać priorytetowe znaczenie europejskiemu finansowaniu projektów na rzecz ochrony osób znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji oraz organizacji pozarządowych, obrońców praw człowieka, dziennikarzy i adwokatów walczących o obronę praw migrantów;

62. w związku z tym wzywa państwa do zapewnienia obserwatorom niezależnym, organizacjom pozarządowym oraz instytucjom i organizacjom krajowym i międzynarodowym i mediom dostępu do wszystkich miejsc przyjmowania i przetrzymywania migrantów; zachęca delegatury UE i ambasady państw członkowskich, a także wizytujące delegacje Parlamentu Europejskiego, do monitorowania sytuacji imigrantów w tych miejscach i do interweniowania u władz krajowych w tym względzie, aby zagwarantować poszanowanie praw migrantów i przejrzystość względem społeczeństwa;

Wtorek, 25 października 2016 r.

63. stwierdza, że handlarze ludźmi przedstawiają wielu uchodźcom nieprawdziwą sytuację; podkreśla znaczenie zwalczania handlu ludźmi, zatrzymania przepływów pieniędzy i rozbicia sieci, ponieważ przyniesie to pozytywne skutki dla przestrzegania w państwach trzecich praw człowieka uchodźców, którzy pragną uciec przed wojną i terrorem;

64. opowiada się za ścisłą współpracą w dziedzinie obrony praw migrantów z właściwymi organizacjami międzynarodowymi i innymi instytucjami i organizacjami zajmującymi się zarządzaniem migracją, zwłaszcza w krajach najbardziej dotkniętych tym problemem, aby pomóc im w godnym przyjmowaniu migrantów gwarantującym poszanowanie ich praw;

65. podkreśla konieczność zacieśnienia współpracy z tymi organizacjami w celu zapobiegania przemytowi migrantów i handlowi ludźmi przez wzmocnienie szkoleń, działań na rzecz budowania potencjału i mechanizmów wymiany informacji, co obejmuje ocenę wpływu sieci „urzędników łącznikowych ds. imigracji” i współpracy, którą nawiązują z państwami trzecimi, szczególnie w sprawach karnych, zachęcając do ratyfikacji protokołów z Palermo w tym obszarze, aby wspierać współpracę w sprawach karnych i identyfikację podejrzanych oraz wspomóc prowadzenie dochodzeń w partnerstwie z władzami krajowymi;

66. domaga się, by Parlament Europejski w większym stopniu uczestniczył w opracowywaniu przekrojowego podejścia do praw człowieka w polityce migracyjnej i by jego pytania włączono do rocznego sprawozdania Unii na temat praw człowieka i demokracji na świecie, w tym do części poświęconej podejściu do poszczególnych krajów; apeluje o dokładniejszą kontrolę parlamentarną nad porozumieniami roboczymi zawieranymi z państwami trzecimi oraz nad działaniami w zakresie współpracy zewnętrznej właściwych agencji Unii; wzywa do poświęcania większej uwagi sprawozdaniom ekspertów i danym dotyczącym krajów pochodzenia uchodźców, zebranych przez Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu;

67. uznaje rolę i wkład społeczeństwa obywatelskiego w ramach dialogu politycznego; podkreśla, jak ważne jest konsultowanie się ze społeczeństwem obywatelskim na temat wszelkich aspektów polityki zewnętrznej Unii, ze szczególnym uwzględnieniem pełnego udziału obywateli, przejrzystości i właściwego rozpowszechniania informacji na temat wszystkich aspektów polityki i wszystkich procesów związanych z migracją; przypomina potrzebę zwiększenia udziału organizacji kobiecych w rozwiązywaniu konfliktów na szczeblach decyzyjnych, a także potrzebę właściwego włączenia uchodźczyń, kobiet przesiedlonych i migrantek w podejmowanie decyzji ich dotyczących; wzywa Komisję i ESDZ do wzmocnienia zdolności krajowych instytucji ds. praw człowieka w państwach trzecich, aby mogły one zintensyfikować starania w zakresie ochrony praw migrantów oraz zwalczać nieludzkie i poniżające traktowanie oraz mowę nienawiści w stosunku do migrantów, jak wskazano w deklaracji belgradzkiej przyjętej przez 32 mediatorów i krajowe instytucje ds. praw człowieka;

68. wzywa państwa przyjmujące do nadania większego znaczenia stowarzyszeniom migrantów, które powinny bezpośrednio uczestniczyć w programach rozwoju społeczności;

69. apeluje do państw członkowskich o wypełnienie ich zobowiązania do przeznaczania 0,7 % dochodu narodowego brutto (DNB) na pomoc rozwojową; apeluje, by pomoc ta nie była uwarunkowana współpracą w zakresie migracji, i wzywa Unię i jej państwa członkowskie, by nie włączały finansowania przeznaczonego na przyjmowanie uchodźców do pomocy rozwojowej;

70. podkreśla, że programy pomocy rozwojowej nie powinny być stosowane wyłącznie do celów dotyczących migracji i zarządzania granicami; domaga się, by projekty rozwojowe UE skierowane do migrantów i azylantów realizowały zasadę niezostawiania nikogo w tyle, koncentrując się na dostępie do podstawowych usług społecznych, zwłaszcza do opieki zdrowotnej i edukacji, oraz zwracając szczególną uwagę na osoby i grupy znajdujące się w trudnej sytuacji, takie jak kobiety, dzieci, mniejszości, ludy tubylcze, osoby LGBT i osoby niepełnosprawne;

71. zwraca uwagę na pozytywny wpływ migracji na rozwój krajów pochodzenia migrantów, na przykład na przekazy pieniężne migrantów, które mogą być bardzo przydatne dla rodzin i rozwoju społeczności; w związku z tym apeluje do państw o ograniczenie kosztów wysyłania takich przekazów;

72. wzywa Unię i jej państwa członkowskie, by zapewniły skuteczną i efektywną spójność polityki na rzecz rozwoju i by nadały priorytet poszanowaniu praw człowieka w polityce migracyjnej względem państw trzecich;

Wtorek, 25 października 2016 r.

73. wzywa UE do włączenia wymiaru migracji do ram na okres po wygaśnięciu umowy z Kotonu, które określą przyszłe stosunki między UE a państwami AKP; zauważa, że większe zaangażowanie państw trzecich w opracowanie instrumentów GPMM i w negocjowanie ich zwiększyłoby partnerski charakter tych instrumentów, zwiększając jednocześnie odpowiedzialność za nie na szczeblu lokalnym i ich skuteczność;

74. apeluje o redukcję długu zubożałych państw, aby pomóc im w rozwijaniu publicznych strategii politycznych gwarantujących poszanowanie praw człowieka; nalega na ułatwienie wprowadzania rozwiązań na rzecz zrównoważonego poziomu zadłużenia, w tym norm odpowiedzialnego udzielania i zaciągania pożyczek, za pomocą wielostronnych ram prawnych dla procesów restrukturyzacji długu państwowego z myślą o zmniejszeniu ciężaru zadłużenia i uniknięciu nie zrównoważonego poziomu zadłużenia, aby stworzyć warunki dla ochrony praw człowieka w długiej perspektywie;

75. z zadowoleniem przyjmuje włączenie migracji do celów zrównoważonego rozwoju, a konkretnie do celu nr 10, który ustanawia ramy globalnej polityki rozwoju do 2030 r.; przypomina, że państwa zobowiązały się do międzynarodowej współpracy w celu „zagwarantowania bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji, przy pełnym poszanowaniu praw człowieka i humanitarnego traktowania migrantów niezależnie od ich statusu migrantów, uchodźców i wysiedleńców”; zauważa, że przymusowe wysiedlenie jest nie tylko kwestią z dziedziny humanitarnej, lecz również wyzwaniem w zakresie rozwoju, i że należy w związku z tym zapewnić lepszą koordynację między podmiotami działającymi w dziedzinie pomocy humanitarnej i pomocy rozwojowej; uważa, że realizacja celów zrównoważonego rozwoju jest okazją, by wzmocnić podejście oparte na prawach człowieka w polityce azylowej i migracyjnej oraz by uwzględnić wytyczne dotyczące migracji w strategiach na rzecz rozwoju; wzywa społeczność międzynarodową do przyjęcia wymiernych wskaźników celów zrównoważonego rozwoju dotyczących migracji oraz do gromadzenia i publikowania zdezagregowanych danych o dostępie migrantów do godnych miejsc pracy, opieki zdrowotnej i edukacji, zwłaszcza w krajach rozwijających się będących krajami docelowymi, aby poprawić zarządzanie migracją;

76. nalega na konieczność wspierania przez Unię i jej państwa członkowskie krajów najsłabiej rozwiniętych (LDC) w ramach walki ze zmianą klimatu, aby uniknąć pogłębienia się nędzy w tych krajach i zwiększenia liczby osób przesiedlonych ze względów środowiskowych;

77. apeluje do Unii, by aktywnie uczestniczyła w debacie na temat terminu „uchodźca klimatyczny” oraz w opracowywaniu ewentualnej definicji z odniesieniem do prawa międzynarodowego;

78. podkreśla, że potrzebna jest skuteczniejsza koordynacja i ocena stosowania, wpływu i sposobności kontynuowania różnych instrumentów finansowania dostępnych na szczeblu Unii Europejskiej dla państw trzecich w dziedzinie migracji, które to instrumenty są obecnie rozproszone po dziedzinach, takich jak polityka migracyjna, współpraca na rzecz rozwoju międzynarodowego, polityka zewnętrzna, polityka sąsiedztwa czy też polityka pomocy humanitarnej, i w ramach których w okresie 2004–2014 zmobilizowano ponad 1 mld EUR na ponad 400 projektów;

79. podkreśla wpływ unijnych instrumentów współpracy w dziedzinie imigracji, azylu i ochrony praw człowieka; odnotowuje utworzenie kryzysowego funduszu powierniczego na rzecz stabilności oraz eliminowania przyczyn migracji nieuregulowanej i wysiedleń w Afryce; wzywa do zapewnienia oceny i monitorowania tego funduszu, jak również układów o podobnym charakterze, jak oświadczenie UE i Turcji czy proces chartumski i proces z Rabatu;

80. podkreśla, że porozumienia z państwami trzecimi muszą skoncentrować wsparcie na radzeniu sobie z kryzysami społecznym, gospodarczym i politycznym prowadzącymi do migracji;

81. podkreśla znaczenie, jakie ma większa współpraca Unii Europejskiej z państwami trzecimi w zakresie globalnego podejścia do kwestii migracji i mobilności (GPMM), aby wzmocnić partnerski charakter tych instrumentów, ich wydajność i ich wkład w podejmowanie wyzwań związanych z migracją;

82. uważa, że niezbędne jest poprawienie spójności globalnego podejścia do kwestii migracji i mobilności, włączanie do wszystkich porozumień zewnętrznych rygorystycznych mechanizmów monitorowania i nadzorowania poszanowania praw człowieka oraz priorytetowe traktowanie projektów realizowanych w krajach pochodzenia i tranzytu, które umożliwiają lepsze poszanowanie praw człowieka migrantów;

Wtorek, 25 października 2016 r.

83. zachęca Unię do zawarcia partnerstw na rzecz mobilności z jej najbliższymi partnerami;
84. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zastanowiły się nad polityką powrotu migrantów tylko do krajów pochodzenia, w których będą oni mogli być bezpiecznie przyjęci, z pełnym poszanowaniem ich praw podstawowych i proceduralnych, oraz apeluje w związku z tym o nadanie pierwszeństwa powrotom dobrowolnym nad powrotami przymusowymi; podkreśla, że umowy zawierane z państwami trzecimi w ramach tych strategii politycznych muszą zawierać klauzule ochronne gwarantujące, że migranci odesłani do swoich krajów nie będą narażeni na łamanie praw człowieka czy prześladowania; uznaje znaczenie okresowych ocen, aby wykluczyć takie umowy z krajami, które nie spełniają międzynarodowych norm dotyczących praw człowieka;
85. domaga się działań wycelowanych w siatki przemytników i służące powstrzymaniu handlu ludźmi; apeluje o zapewnienie legalnych i bezpiecznych szlaków, również za pośrednictwem korytarzy humanitarnych, dla osób ubiegających się o ochronę międzynarodową; wzywa do wprowadzenia stałych i obowiązkowych programów przesiedleń oraz do przyznawania wiz humanitarnych osobom uciekającym z regionów objętych konfliktami, również aby umożliwić dostęp do państwa trzeciego w celu ubiegania się o azyl; wzywa do zapewnienia większej liczby legalnych szlaków i do opracowania ogólnych zasad dotyczących wjazdu i pobytu, aby umożliwić migrantom podejmowanie pracy i szukanie zatrudnienia;
86. podkreśla potrzebę stworzenia i lepszego wprowadzania w życie ram ochrony migrantów znajdujących się w niebezpieczeństwie, migrantów w państwach tranzytowych i na granicach Unii;
87. z zadowoleniem przyjmuje operacje przeciwko przemytnikom i handlarzom ludźmi oraz popiera wzmocnienie zarządzania granicami zewnętrznymi Unii; podkreśla konieczność kompleksowego i konkretnego planu działania na rzecz szybkich i długofalowych działań obejmujących współpracę państw trzecich w celu zwalczania zorganizowanych sieci przestępczych przemytników ludzi;
88. podkreśla, że przemyt migrantów jest związany z handlem ludźmi i stanowi zasadnicze naruszenie praw człowieka; przypomina, że rozpoczęcie misji, takich jak EURONAVFOR MED, jest metodą konkretnej walki z przemytem migrantów; zwraca się do Unii o prowadzenie i zintensyfikowanie tego rodzaju operacji;
89. uważa, że konieczne jest zastanowienie się nad wzmocnieniem bezpieczeństwa i polityki granicznej oraz nad sposobami poprawy przyszłej roli agencji Frontex i EASO; apeluje o solidarność i zaangażowanie w postaci wystarczających wkładów na rzecz budżetu i działalności tych agencji;
90. podkreśla potrzebę poprawy funkcjonowania punktów szybkiej rejestracji migrantów i punktów wjazdu na zewnętrznych granicach UE;
91. zwraca się do Unii, by włączyła ochronę danych do umów dotyczących dzielenia się informacjami i wymiany informacji na granicach i na szlakach migracyjnych;
92. domaga się od Unii Europejskiej i państw przyjmujących utworzenia skutecznych narzędzi koordynacji, ujednoczenia przepływu informacji, gromadzenia, porównywania i analizy danych;
- o
- o o
93. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, ONZ, Radzie Europy, Unii Afrykańskiej, Organizacji Państw Amerykańskich i Lidze Państw Arabskich.
-